

[Landbrugsministeren.]

Hensyn til Erstatningsspørgsmaalet, som her er foreslaaet. For hvis man skal betale den fulde Erstatning, hvad jeg mener er rigtigt, men heller ikke mere, saa burde Værdien til Skatteansættelse ligge i et nogenlunde rimeligt Forhold til den Pris, og derfor maa det være de samme Myndigheder, der foretager Vurderingen.

Jeg ser heller ikke rettere end, at der her tages fuldt forsvarligt Hensyn til Jord-ejeren. Hvis det viser sig ved en Ekspropriation, at den Værdi, Jorden er ansat til til Skatteansættelse, ligger betydelig under Handelsværdien, saa har Jordsælgerne Klageret, de kan klage til Over-Skyldraadet, og de behøver ikke at være bundne til den Værdi, som Vurderingsmyndighederne har ansat deres Jord til, for de har ikke selv haft Pligt til at ansætte Jorden til den Værdi. Er Jorden ansat for lavt, hvad jeg er enig med de Herrer i den er mange Steder, er det Skyldraadene, der har Ansvaret, og hvis det kan paavises, at Handelsværdien er større, kan vedkommende efter den Bestemmelse, der er foreslaaet i Lovforslaget, faa Ansættelsen sat op, saaledes at de faar den fulde Værdi.

Men saa tror jeg ganske vist ogsaa, det vil gaa saaledes, at Vurderingen til Skatteansættelse paa den Maade vil stige, maaske ikke helt ubetydeligt (*Afbrydelse*: Hvad er da Handelsværdien i det Tilfælde?). Jeg vil antage, at Handelsværdien ligger midt mellem det, som man nu tager som Spekulationspris, og det, som man kan ansætte som Skatteværdi, og derfor, naar man faar disse to Ting forenet, faar vi Handelsværdien frem i begge Tilfælde. Og saa er begge Parter vel garderet; der er ingen, der har nydt nogen Forret, som ikke tilkommer dem, og der er heller ingen, der har lidt nogen Skade, som de ikke burde lide.

Men denne Paragrafs Affattelse er selvfølgelig ikke noget Ultimatum fra vor Side. Det er en Affattelse, som efter vor Opfattelse fuldt ud opfylder Grundlovens Bestemmelse, at man ikke kan gaa til Ekspropriation, uden at Almenvellet kræver det, og kun mod at yde fuld Erstatning. Men ønsker man en anden Affattelse, er vi villige til Forhandling. Thi for os gælder det paa dette Punkt om at være i nøje Overensstemmelse med Grundlovens Bestemmelser.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal var inde paa en Kritik af enkelte af Lovforslagenes Bestemmelser. Det var for Resten en Gentagelse af det ærede Medlems første Tale, men da jo det ærede Medlem er Ord-

fører for et stort Parti, skal jeg ogsaa gentage nogle af de Svar, jeg gav sidst.

Det ærede Medlem var inde paa, at Fæsternes Sikkerhed ikke var tilstrækkeligt fæstnet i Lovforslaget. Hvis det er rigtigt, er det jo en haard Anklage mod det ærede Medlems eget Parti. Det er nemlig de samme Bestemmelser, som findes i den nugældende Lov, og det er klart, at saa maa Anklagen fortrinsvis rettes mod det ærede Medlem, for han er jo som Minister gentagne Gange kommet til Rigsdagen med enkelte saglige Ændringer i 4. Oktober-Loven, og hvis han da havde haft den samme Opfattelse, som han har nu, at der her er begaaet en stor Fejl overfor Fæsternes, burde han have givet det Udtryk i disse Ændringsforslag overfor Rigsdagen, den Gang han havde Ansvaret. Men selvfølgelig, er det ærede Medlem nu kommet ind paa en anden Opfattelse og kan paavise, at den er rigtig, saa skal jeg være villig til Forhandling om disse Punkter.

Angaaende Spørgsmaalet om Oplysninger om Forslagets Virkninger overfor Tillægsjord, som jeg anførte forleden, men ikke fremførte Detailler om, skal jeg blot sige, at efter de Oplysninger, Udvalget i sin Tid fik, vil det efter Forslaget være muligt i de 9 Kommuner, hvor man har undersøgt Spørgsmaalet, at give Tillægsjord til ca. 60 pCt. gennemsnitlig af de Husmandsbrug, som man mener, det efter Forslaget vil være rigtigt at give Tillægsjord, og selv om det ikke er fulde 100 pCt., synes jeg, Forslaget er af saa stor Betydning for dette Spørgsmaals Løsning, at det alene af den Grund er fuldt paakrævet at gaa til dets Gennemførelse.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sluttede sine Betragtninger med at sige, at han opfattede min Tale som værende talt ud til Vælgerne. Ja, jeg maa jo indrømme, at naar det ikke bliver muligt at skaffe Flertal i Landstinget i dets nuværende Skikkelse, saa har vi ingen anden Vej at gaa end haabe, at Vælgerne ikke alene vil give vor Opfattelse Flertal i Folketinget, men ogsaa i Landstinget i den kommende Tid; og jeg nærer fuld Fortrøstning til, at det vil gaa saaledes, og har begrundet Formodning derom, naar jeg ser paa Vælgernes Stilling efter de 10 Aars Forløb, hvor vi staar paa samme Maade som den Gang, medens det ærede Medlems Parti har foretaget en fuldkommen Kovending.

Det ærede Medlem sluttede med at stille nogle Spørgsmaal til mig, og jeg har Indtryk af, at det var Spørgsmaal, der ogsaa interesserede det ærede Medlem Hr.